

**UNIWERSYTET ARTYSTYCZNY IM. MAGDALENY ABAKANOWICZ
W POZNANIU**

WYDZIAŁ MALARSTWA I RYSUNKU

Dysertacja doktorska - streszczenie

CIĄGŁOŚĆ (DE)KONSTRUKCJI

mgr Adam Gillert

Promotor: Prof. Jacek Strzelecki, prof. zw. UAP

Promotor pomocniczy:
Dr hab. Joanna Marcinkowska

Poznań, 2021

Streszczenie

Dysertacja doktorska *Ciągłość (de)konstrukcji* jest próbą nazwania spostrzeżeń dotyczących przemian, przejmowania ról i cykliczności zachodzących w języku wizualnym, wobec punktu odniesienia, jakim są prawa przyrody powielone w zjawiskach kulturowych. Początek pracy skupia się na funkcji autorenferencji i szeroko występujących odnośników, które wynikają z określonych okoliczności rozwoju świata nauki i odbicia tego w kulturze, sztuce, a także masowym przekazie. Przywołane prace poruszają wątki dyskusji na temat roli muzealnictwa wobec dzieł i udziału cyfryzacji obrazu. Następnie staram się przybliżyć genezę tych zjawisk, przytaczając obieg sakralności – współuczestnictwa lub wykluczenia, jako pewnego rodzaju powtórzenia doświadczeń warunków świata naturalnego. Obserwacja rzeczywistości zawsze była przyczynkiem dla reakcji: wyciągania wniosków i dostosowywania się do nich, wpisując się w podstawową ludzką tendencję do nauki poprzez repetycję. Odtwarzanie jest również elementem predyspozycji człowieka do stawiania się w centrum własnego świata, naturalnie prowadzi to do przejmowania ról i nadawania nowych znaczeń, co ma swoje odzwierciedlenie w biegu życia.

W malarstwie i sztukach pokrewnych eksponowanie samoświadomości dzieł, jako środka wyrazu stosowanego w szerokiej skali stwarza pole dla pojawienia się mnogości cytatów z dziedzin nie tylko artystycznych. Żeby przybliżyć charakter nakreślonej problematyki sięgam po odniesienia do prac Andy'ego Warhola, Thomasa Strutha, Miao Xiaochuna i Nicoli Samoriego. Kwestia dokumentacji przemian regionalnych oparta jest natomiast na przykładach malarstwa Ediego Hili, podczas gdy dla nazwania ogólnego zakresu funkcjonowania ciągłości zmian w skali globalnej przytaczam zarysy narracji Gerharda Richtera i Anselma Kiefera. Zakres poruszanych obszarów ma swoje odbicie w osobistej twórczości, w której eklektyzm form sprowadzam do metafory działań fizycznych, formujących w określonej linii czasowej większą materię ze zbieranych, pojedynczych okruchów i fragmentów.

Synopsis

The PhD dissertation *The continuity of (de)construction* is an attempt to capture in words insights about changes, assuming new roles and repetitiveness that occur in visual language concerning the laws of nature reflected in cultural phenomena. The beginning of the dissertation focuses on the function of self-reference and widespread cross-references, which stem from specific developments in the world of science and their reflection in culture, art and mass-media. The cited works are related to discussions on the role of museology for displaying artworks and the digitalization of images. In the subsequent chapter, I describe the genesis of these phenomena by using the notion of the cycle of religion – a participatory approach or exclusion, as a way of repeating the conditions of the natural world. The observation of reality has always triggered reactions: making conclusions and adjusting to them, which reveals a natural human tendency to learn through repetition. Recreating is also an element of our predisposition to place ourselves in the center of an individual universe. This naturally leads to assuming new roles and assigning new meanings, which is reflected in the course of life.

In painting and the related arts, exposing the self-consciousness of artworks as a popular means of expression furthers the use of multiple references to various, not only artistic fields. To illustrate the issue, I analyze references to the works of Andy Warhol, Thomas Struth, Miao Xiaochun and Nicola Samori. I discuss the question of documenting regional transformations in the examples of Edi Hila's paintings, while the continuity of changes on a global scale is presented using the narratives of Gerhard Richter and Anselm Kiefer. The scope of the issued discussed is reflected in my personal work, in which the eclecticism of forms becomes a metaphor of physical processes, forming larger matter from bits and pieces within a specific time.

